

Arrest

nr. 299 760 van 10 januari 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 31 juli 2023 tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 augustus 2023 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUPONT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 19 oktober 2022 een aanvraag in voor toelating tot verblijf in functie van haar partner.

Op 31 juli 2023 wordt een beslissing genomen tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 26§42 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging of de verwijdering van vreemdelingen of van artikel 8 van het koninklijk besluit van 22 juli 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15

december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt de verblijfsaanvraag die ingediend werd door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene diende op 19.10.2022 een verblijfsaanvraag in op basis van gezinshereniging artikel 10 in functie van haar geregistreerd partner (mr. F.L. RR [...]; hierna de referentiepersoon). Zij werd op 19/10/2022 in het bezit gesteld van een bijlage 15bis en vervolgens van een attest van immatriculatie.

Uit [het] aangebrachte document blijkt dat de vervoegde vreemdeling (zijnde de referentiepersoon) niet voldoende bewijst dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10 §5 van de wet van 15/12/1980 om in zijn eigen behoeften en deze van zijn familieleden te voorzien zodat zij niet ten laste zouden vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Ter staving van de inkomsten van de referentiepersoon, zoals gestipuleerd in artikel 10§5, werden destijds bij deze verblijfsaanvraag onderstaande bewijzen voorgelegd:

- Attest van Solidaris dd. 03/10/2022, waaruit blijkt dat de referentiepersoon voor de période van januari 2022 tot en met

September 2022 arbeidsongeschiktheidsuitkeringen heeft ontvangen. De bedragen zijn:

- januari 2022: 1499,68 euro;
- februari 2022: 1384,32 euro;
- maart 2022: 1588,41 euro;
- april 2022: 411,81 euro + 876,09 euro = 1287,90 euro;
- mei 2022: 1222,78 euro;
- juni 2022: 1222,78 euro;
- juli 2022: 1222,78 euro;
- augustus 2022: 1295,19 euro en
- September 2022: 1247,22 euro.

Tot op heden heeft onze dienst inzake de bestaansmiddelen geen andere stukken ontvangen.

Op basis van de voorgelegde stuk heeft de referentiepersoon niet voldoende bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10 §5 van de wet van 15/12/1980 om in zijn eigen behoeften en deze van zijn familieleden te voorzien zodat zij niet ten laste zouden vallen van de openbare overheden. Cf. 10ter, §2 dient de minister of zijn gemachtigde, wanneer men niet voldoet aan het toereikende karakter van de bestaansmiddelen, te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. Betrokkene legt enkel 1 stuk voor die wij in deze analyse in aanmerking kunnen nemen: nl. een kredietopening op naam van de referentiepersoon dd. 18/06/2020. Hieruit blijkt dat de bank een kredietopening van 168.000 euro opende voor de referentiepersoon. Dit stuk kunnen wij echter niet in aanmerking nemen, daar een kredietopening een leenvorm is waaruit onze dienst geen verdere informatie kan halen over welke bestaansmiddelen de referentiepersoon nog zou kunnen beschikken.

Meer zelfs: het feit dat de referentiepersoon deze lening überhaupt moet aangaan, kan blijk geven dat hij niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt om zichzelf en zijn gezin te onderhouden om zo niet ten laste te vallen van de openbare overheden. Daar kredietopeningen vaak van onbepaalde duur zijn (en dit hier ook het geval is) er geen vaste maandelijkse afbetaling is, is het onduidelijk hoe lang de referentiepersoon hierop beroep moet doen, én wanneer en hoeveel hij dient af te betalen. Meer informatie over de bestaansmiddelen wordt ons immers niet bezorgd. Op basis van de voorwaarden betreffende het toereikende karakter van de bestaansmiddelen, bedoeld zoals in artikel 10§ 5, hebben wij -op basis van de voorgelegde documenten en door het ontbreken van stukken die het tegendeel zouden kunnen bewijzen- vastgesteld dat de referentiepersoon niet over voldoende inkomsten beschikt te voorzien in het levensonderhoud van zichzelf en zijn gezin.

Aangezien betrokkene niet voldoet aan 1 van de voorwaarden van artikel 10 wordt de verblijfsaanvraag van betrokkene geweigerd.

Het feit dat betrokkene geregistreerd wettelijk partnerschap heeft aangegaan, ontslaat haar niet van de verplichting te voldoen aan de wettelijke voorwaarden voor haar verblijfsrecht. Het feit dat de referentiepersoon zelf verblijfsrecht heeft, geeft betrokkene niet automatisch recht op verblijf in België. De verblijfsmachtiging van de referentiepersoon komt met onze beslissing op geen enkele manier in het gedrang. Ook het feit dat betrokkene momenteel samenwoont met haar partner, ontslaat haar niet van de verplichting te voldoen aan de wettelijke voorwaarden voor haar verblijfsrecht. Wanneer de referentiepersoon beschikt over regelmatige, stabiele en toereikende bestaansmiddelen, staat het betrokkene vrij om een nieuwe aanvraag gezinshereniging in te dienen. Indien zij op een andere basis een verblijfsaanvraag wensen in te dienen, dienen zij de hiervoor wettelijk gestipuleerde afspraken te volgen.

Uit het dossier blijkt dus dat betrokkene en haar partner één gezamenlijk kind hebben, ni. F.L. (°2021). Het feit dat zij een gezamenlijk kind hebben, geeft betrokkene niet automatisch recht op verblijf in België. Dit doet volgens onze dienst geen afbreuk aan 'het belang van het kind', want zodra betrokkene wel de nodige reglementaire stappen heeft gezet om te voldoen aan de inkomstenvoorwaarde, staat het haar vrij om een nieuwe aanvraag in te dienen. Dit ontslaat haar dus eveneens niet van de verplichting om de bestaande wetgeving te respecteren. In tussentijd kan het gezin gebruik maken van de moderne communicatiemiddelen om contact te houden met elkaar en hun gezinsband te onderhouden. Er zijn bovendien geen aanwijzingen dat het gezin het leven niet elders kan verderzetten. De referentiepersoon en het kind zijn immers in België gemachtigd tot verblijf, indien zij dat wensen kunnen zij het Rijk in- en uitreizen om betrokkene in het land van herkomst/origine te bezoeken.

Het kind is momenteel ongeveer 2 jaar en 2 maanden oud. De vader van het kind (zijnde de referentiepersoon) en het kind zelf zijn beiden hier gemachtigd tot verblijf. Indien zij dat wensen, kunnen zij ervoor kiezen om betrokkene te vergezellen naar het buitenland zodat zij een aanvraag (al dan niet gezinshereniging) kan indienen via de wet voorziene procedure. Indien het kind in tussentijd in België zou willen verblijven, kan de vader voor een korte période de zorg voor het kind verderzetten. Gezien er geen elementen naar voor worden gebracht waarom dat niet mogelijk zou zijn, acht onze dienst het een redelijke overweging dat betrokkene voor een korte période zich naar het buitenland kan begeven om zich in regel te stellen. Verder werden er geen elementen naar voor gebracht die getuigen dat het kind in een kwetsbare situatie zou kunnen verkeren waarbij de aanwezigheid van betrokkene ten alien tijde van elementair belang is. De verblijfsmachtiging van de vader en het kind komen in geen enkele mate in het gedrang bij een eventuele afwezigheid van betrokkene. Let wel: kind is echter op geen enkele manier verplicht om België te verlaten om zijn moeder te vergezellen, het is de verantwoordelijkheid van de ouders om deze kwestie te overwegen. Bijgevolg is het geen verplichting dat het kind zijn vertrouwde omgeving zou moeten verlaten. Onze dienst concludeert dat de veiligheid en het emotionele welzijn van het kind niet dusdanig wordt bedreigd of verstoord wanneer betrokkene zich eventueel naar het buitenland zou begeven om een verblijfsaanvraag (al dan niet gezinshereniging) in te dienen via de wet voorziene procedure, noch is dat het geval wanneer het kind (eventueel samen met de vader) betrokkene gaat vervoegen in het buitenland om van daaruit een nieuwe aanvraag in te dienen. Betrokkene roept ook geen banden in met eventuele andere gezins- of familieleden. Ook medische elementen zijn niet voorgelegd. De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

"De middelen

Schending van artikel 8 EVRM

Overwegende dat het koppel reeds langer dan 3 jaar een liefdesrelatie heeft.

Dat ze ondertussen samen twee zeer jonge kinderen hebben.

Dat verzoekster een volledig legale studente was en dat haar vriend de Belgische nationaliteit heeft.

Dat mijnheer tewerkgesteld was als gespecialiseerde productiewerker.

Dat hij jammer genoeg een ernstig arbeidsongeval heeft gehad en ten gevolge daarvan Arbeidsongeschikt is geworden.

Dat hij een salaris van 2000 euro netto had.

Dat hij nadien een inkomen als arbeidsongeschikte heeft gekregen en dat hij nu een Invaliditeitsinkomen heeft.

Dat het niet zeker is dat hij echter permanent invalide zal worden verklaard.

Dat hij waarschijnlijk nadien aan de slag zal worden gezet in het kader van een aangepaste Arbeid.

Dat het in elk geval niet redelijk is dat verzoekster naar Cameroun wordt gestuurd terwijl De vader en de kinderen alleen in België moeten achterblijven.

Dat tegenpartij stelt dat de vader hun maar moet vergezellen naar Cameroun terwijl dat

Helemaal niet mag in het kader van zijn invaliditeitsdossier.

Dat de zeer jonge kinderen nood hebben aan een aanwezige vader en moeder.

Dat er hier wel degelijk bijzondere omstandigheden zijn in die zin dat de vader ziek is En zelfs niet in staat is om alleen voor de kinderen te zorgen.

Dat verzoekster hoopt binnenkort ook een eigen inkomen te hebben als bejaardenhelpster. Dat dit een kruispuntberoep is en dat zij indien zij een arbeidskaart heeft onmiddellijk aan de Slag zal gaan.

Dat het feit dat de bestaansmiddelen van het gezin beperkt zijn slechts een tijdelijk probleem is.

Dat zij bovendien ook een verhoogd kindergeld hebben en dat het invaliditeitsinkomen Van haar partner ook zal verhogen omdat hij kinderen ten laste heeft.”

2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster op 19 oktober 2022 een aanvraag indiende voor toelating tot verblijf in functie van haar partner op grond van artikelen 10 en 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Artikel 10 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

(..)

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben, of indien het familieleden betreft van een vreemdeling die erkend is als vluchteling of die de subsidiaire bescherming geniet:

- de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar.

Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

- hun kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn;

- de kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in het eerste streepje, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en de kinderen ten laste zijn van hem of diens echtgenoot of deze geregistreerde partner en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

(..)

§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3° bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen.

De in § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in §5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de leden van zijn familie bedoeld in § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje.

(..)

§ 5. De stabiele en toereikende bestaansmiddelen bedoeld in § 2, derde lid, moeten ten minste gelijk zijn aan honderdwtintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.”

Artikel 10ter, § 2, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(..)

Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling.

(..)”

Uit voorgaande bepaling volgt dat verzoekster onder andere moet aantonen dat haar partner over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan deze bestaansmiddelen vereiste is voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan 120% van het leefloon, wat op heden neerkomt op een bedrag van € 1707,11 per maand voor een samenwonende met een gezinslast. Van zodra het inkomen van de referentiepersoon lager ligt dan dit referentiebedrag, dient de Dienst Vreemdelingenzaken, overeenkomstig artikel 10ter, § 2, tweede lid, van de vreemdelingenwet, te bepalen welke bestaansmiddelen de vreemdelingen en zijn familieleden nodig hebben om in hun behoefte te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden.

Bij haar aanvraag legde verzoekster een attest van Solidaris neer van 3 oktober 2022 waaruit blijkt dat de referentiepersoon van januari 2022 tot en met september 2022 een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontving. Verweerder motiveert dat deze uitkering niet voldoet aan het toereikend karakter van de bestaansmiddelen. Naast het attest van Solidaris legt verzoekster een document neer van 18 juni 2020 waaruit blijkt dat de referentiepersoon een krediet opnam voor een bedrag van € 168.000. Verweerder motiveert dat het onduidelijk is hoe lang de referentiepersoon beroep dient te doen op deze kredietopening noch wanneer hij deze dient af te betalen en op basis van welk afbetalingsplan. Het feit dat de referentiepersoon een dergelijke lening dient aan te gaan, wijst er volgens verweerder op dat de referentiepersoon niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Er worden geen andere stukken neergelegd met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon of de bestaansmiddelen waar zij behoefte aan hebben. Er wordt geconcludeerd dat een van de voorwaarden van artikel 10 van de vreemdelingenwet niet voldaan is en dat verzoeksters aanvraag dan ook geweigerd dient te worden.

Wat betreft de arbeidsongeschiktheidsuitkering van haar partner, voert verzoekster aan dat hij tewerkgesteld was als gespecialiseerd productiearbeider voordat hij na een ernstig arbeidsongeval arbeidsongeschikt werd. Voordien zou hij een salaris van € 2000 netto ontvangen hebben per maand. Verzoekster betoogt dat het niet zeker is of de referentiepersoon permanent arbeidsongeschikt verklaard zal worden. Zij voert aan dat hij waarschijnlijk weer aan de slag zal gaan in het kader van een gepaste arbeid en dat de beperkte bestaansmiddelen slechts van tijdelijke aard zijn. Daarnaast zou verzoekster recht hebben op verhoogd kindergeld en zelf aan de slag willen gaan als bejaardenhelpster.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat verzoekster niet ontkent dat haar partner op het ogenblik van het nemen van de weigeringsbeslissing niet beschikte over bestaansmiddelen die ten minste gelijk zijn aan 120% van het leefloon. Het feit dat het gezin slechts tijdelijk beschikt over beperkte bestaansmiddelen doet hieraan geen afbreuk. Bovendien geeft verzoekster geen verdere verduidelijking over de kredietopening die haar partner aanging en toont zij aldus niet aan dat verweerder motivering hieromtrent onjuist is.

Waar verzoekster betoogt dat zij recht heeft op verhoogd kindergeld en dat zij snel zelf aan het werk zal gaan, voert zij deze elementen thans pas voor het eerst aan zodat verweerder niet kan worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden. Volledigheidshalve merkt de Raad bovendien op dat middelen verkregen uit aanvullende gezinsbijslag overeenkomstig artikel 10, § 5, van de vreemdelingenwet niet in aanmerking kunnen worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen. Daarnaast blijkt uit de neergelegde stukken en het administratief dossier niet dat verzoekster op heden toegelaten is tot de arbeidsmarkt.

Tot slot stelt de Raad vast dat verweerder terecht oordeelde dat er in het kader van een bijkomende behoefteanalyse, geen bijkomende stukken neergelegd zijn met betrekking tot de bestaansmiddelen waar verzoeksters gezin behoefte aan heeft. Er blijkt niet dat het kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is om te oordelen dat de referentiepersoon niet beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen in de zin van artikel 10ter, § 2, tweede lid, van de vreemdelingenwet.

2.3. In een volgend middelonderdeel voert verzoekster aan dat zij reeds drie jaar een relatie heeft met haar partner en dat zij twee jonge kinderen hebben. Zij betoogt dat het niet redelijk is dat zij dient terug te keren naar haar land van herkomst. Haar partner zou haar daarenboven niet kunnen vergezellen naar Kameroen omwille van zijn invaliditeitsdossier. Gelet op zijn arbeidsongeschiktheid zou verzoeksters partner ook niet alleen kunnen instaan voor de zorgen van hun kinderen.

In de eerste plaats dient opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden weigeringsbeslissing houdt aldus geen inmenging in, in verzoeksters gezinsleven. Bovendien blijkt niet dat verzoekster voor het nemen van de bestreden beslissing aan verweerder heeft meegedeeld dat haar partner omwille van zijn invaliditeit niet kan instaan voor de zorgen van hun kinderen en haar niet kan vergezellen naar Kameroen. Verzoekster ondersteunt deze stelling ook niet met enig begin van bewijs.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT